

NORMAN SPINRAD

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ

&

Η Μεγάλη
Λάμψη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

WORLD WAR LAST

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΕΞΙ ΒΑΘΜΑΔΕΣ πριν την ημέρα των εκλογών, ο Έλμερ Πάουελ, ο διάσημος διοργανωτής σφυγμομετρήσεων, πήρε ένα τηλεφώνημα από κάποιον ανώνυμο από την πρεσβεία του Κοράμ που του έκανε μια προσφορά που δύσκολα μπορούσε να την καταλάβει, πόσο μάλλον να την αρνηθεί.

Ο Χασάν αλ Κοράμι επιθυμούσε μια ιδιαίτερη επίσκεψη και συμβουλή, για την οποία θα πλήρωνε ένα εκατομμύριο δολάρια σε νόμισμα της εκλογής του Πάουελ.

Υπήρχε όμως ένα πρόβλημα: ο Χασάν ήθελε να του μιλήσει τώρα αμέσως, που σήμαινε πως ο Πάουελ έπρεπε να πετάξει στο Κοραμιμπάντ στις επόμενες τέσσερις ώρες, και ή όχι.

Ο Πάουελ είπε ναι. Τρεις ώρες αργότερα, μια λιμουζίνα της πρεσβείας του Κοράμ τον πήρε από το γραφείο του στην Ουάσιγκτον, μετά από μιάμιση ώρα είχε καταφέρει να φτάσει, μέσα από τους μποτιλιαρισμένους δρόμους, στο Διεθνές Αεροδρόμιο Νταλς, και σε δεκαπέντε λεπτά ήταν μέσα σ' ένα Κονκόρντ των Αερογραμμών του Κοράμ που κατευθυνόταν προς το μικροσκοπικό αραβικό σείχάτο.

Φαινόταν να είναι ο μόνος επιβάτης, αν και δεν μπορούσε να είναι σίγουρος, γιατί το εσωτερικό του αεροπλάνου ήταν χωρισμένο σχηματίζοντας μια σειρά μικρές, ιδιαίτερες σκηνές. Του πρόσφεραν γαλλικό γεύμα –πέντε πιάτα– αλλά δεν υπήρχε καθόλου κρασί, ούτε άλλο οινοπνευματώδες ποτό, αν και ο ναργιλές δίπλα στον πολυτελή του καναπέ είχε ένα κομμάτι χασίς στο μέγεθος μπάλας του μπέηζμπολ.

Μετά το φαγητό, αντί για τη συνηθισμένη κινηματογραφική ταινία, εμφανίστηκε μια γοητευτική, φειδωλά ντυμένη κοπέλα, που του ανακοίνωσε πως ήταν το ουρί του για την πτήση αυτή, και συνέχισε μεταφέροντάς τον σε μια εντυπωσιακά ρεαλιστική επίγεια εκδοχή του μουσουλμανικού παραδείσου για όσο διάστημα το άντεχε το σώμα του.

Έτσι, όταν το αεροπλάνο άρχισε να κατεβαίνει πάνω από την τσουρουφλισμένη έρημο, πλησιάζοντας το Διεθνές Αεροδρόμιο του Κοραμιμπάντ, ο Πάουελ ήταν γεμάτος φαγητό ως τα μπούνια, φτιαγμένος από το χασίς μέχρις αηδίας και εξαντλημένος από το πήδημα. Είχε διαβάσει τις ιστορίες για τον Χασάν που δημοσιεύονταν κάθε τόσο στο *People*, το *High Times* και το *National Enquirer*· τώρα άρχιζε να τις πιστεύει.

Το Σεϊχάτο του Κοράμ ήταν ένα έρημο πριγκιπάτο στο μέγεθος της κομητείας του Λος Άντζελες, που επέπλεε σαν φελλός σε μια απέραντη δεξαμενή πετρελαίου. Οι ελαφρείς σεισμοί που έπλητταν κάθε τόσο το σεϊχάτο δεν ήταν, όπως πίστευαν οι βεδουίνοι που περιπλανιούνταν στους αμμόλοφους με τα Λαντ Ρόβερ και τα τροχόσπιτά τους, εκδηλώσεις της αποκαλούμενης Ιερής Οργής του Χασάν αλ Κοράμι, αλλά εκδηλώσεις του γεγονότος πως το όλο κράτος του Κοράμ καθίζανε σιγά-σιγά, καθώς το δάσος των πηγαδιών που το κάλυπτε ρουφούσε το πετρέλαιο, μεταγγίζοντάς το σε λογαριασμούς ελβετικών τραπεζών.

Ο Χασάν ο Δολοφόνος, Σεϊχής του Κοράμ, ασκούσε και επέβαλλε τη δική του ντοπαρισμένη έκδοση Ισλαμισμού, που έκανε τους Ιρανούς αγιατολάχ και τους Σίιτες μουτζαχεντίν να φαίνονται παρακμιακοί φιλελεύθεροι – όπως πολύ συχνά τους αποκαλούσε.

Ούτε αλκοόλ. Ούτε κινηματογράφος. Ούτε τηλεόραση. Ούτε εφημερίδες. Ούτε φυλακές. Ακόμα και οι μικρές παρανομίες τιμωρούνταν με δημόσιο αποκεφαλισμό, εκτός κι αν ο Χασάν αισθανόταν ιδιαίτερα μειλίχιος εκείνη την ημέρα, οπότε κάποιος παραβάτης του κώδικα οδικής κυκλοφορίας μπορεί και να τη γλίτωνε μ' έναν ακρωτηριασμό και μια αυστηρή προειδοποίηση.

Το χασίς όμως ήταν νόμιμο, τόσο που γινόταν υποχρεωτικό. Ο Χασάν αλ Κοράμι ως τριτότοκος γιος δεν είχε ελπίδες να καθίσει ποτέ στο θρόνο, και πέρασε έτσι τη

νεαρή του ηλικία παίζοντας τον χίππου Αλή Χαν στα πιο κακόφημα καταγώγια σαρκικών ηδονών και ναρκωτικών της παρακμιακής Δύσης ώσπου μια μέρα, ενώ διάβαζε – απ’ ό,τι λέγεται Ουίλιαμ Μπάροουζ τριπαρισμένος, είχε την εμπειρία μιας μυστικιστικής αποκάλυψης που τον μετέτρεψε σ’ έναν Αναγεννημένο Μουσουλμάνο.

Άρχισε ξαφνικά να εμφανίζεται σε άθλια σώου καλωδιακής τηλεόρασης, όπου υποστήριζε πως είναι η μετενσάρκωση του Χασάν ι Σαμπάχ, του μυθικού Άρχοντα των Ασασίνων. Λίγο αργότερα, οι μεγαλύτεροι αδερφοί του πέθαναν κάτω από ύποπτες συνθήκες, και ακολούθως ο πατέρας του τσαλαπατήθηκε –πολύ βολικά– από ένα κοπάδι καμελών.

Ανεβαίνοντας στο θρόνο, ο Χασάν άρχισε να κηρύσσει μια ντοπαρισμένη έκδοση Ισλαμισμού, όπου αυτός ήταν ο Πάπας και το χασίς η Θεία Ευχαριστία. Όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι στρατιώτες έπρεπε να είναι φτιαγμένοι κατά τις ώρες υπηρεσίας, ώστε να διατηρείται η αγνότητα του φανατισμού τους. Από καιρό σε καιρό γίνονταν τυχαίες εξετάσεις ούρων, και κάθε στρατιώτης ή δημόσιος υπάλληλος που στα ούρα του υπήρχε έλλειψη των καταλοίπων της τετραϋδροκανναβινόλης είχε να διαλέξει ανάμεσα στον ευνουχισμό και την εκτέλεση.

Αυτοανακηρύχθηκε επίσης ο προκαθορισμένος ηγέτης όλου του Ισλάμ σε μια τζιχάντ που κήρυξε εναντίον του Ισραήλ, και κάθε τόσο διακήρυσσε την πρόθεσή του να πετάξει τους Εβραίους στη θάλασσα.

Μιας και το σύνολο του ενηλίκου ανδρικού πληθυσμού του Κοράμ δεν υπερέβαινε τις 50.000, κανείς δεν πήρε στα σοβαρά αυτή του τη φιλοπόλεμη διάθεση εκτός, φυσικά, από τους διεθνείς εμπόρους όπλων, που απ’ ό,τι λέγεται έπαιρναν περισσότερα από τρία δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο από το απύθμενο Δημόσιο Ταμείο του Κοράμ.

Ο Πάουελ, όπως και οι περισσότεροι Δυτικοί, είχε απορ-

ρίφει τα περισσότερα απ' αυτά σαν ντοπαρισμένες υπερβολές. Κατεβαίνοντας όμως από το Κονκόρντ στην καυτή ασφαλτο του διαδρόμου, φτιαγμένος, δεν μπορούσε να μην πιστέψει στα μάτια του.

Ένα πανύψηλο κτίριο σε στυλ Μπαουχάουζ, διακοσμημένο με άσχετους μινιάρδες κι ένα μεγάλο χρυσό θόλο, ήταν το κεντρικό κομμάτι του Διεθνούς Αεροδρομίου του Κοραμιμπάντ. Γύρω απ' αυτή την τερατωδία, καλύπτοντας κάθε τετραγωνικό μέτρο του απέραντου αεροδρομίου εκτός από τον κεντρικό διάδρομο, ήταν μια πραγματική μάντρα από πολεμικά τζετ κάθε εθνικότητας που ξεθώριαζαν και σκούριαζαν στον ανελέητο ήλιο της ερήμου. Αμερικανικά F-16, F-15, F-21. Ρωσικά Μιγκ 21 και 27. Γαλλικά Μιράζ 3000 και Σούπερ Εντεντάρντ. Σουηδικά Σάαμπ. Βρετανικά Σούπερ Χάριερ. Υπήρχαν ακόμα και ισραηλινά Κφιρ, λες και ο Χασάν έπρεπε να συμπληρώσει τη συλλογή του.

Θα έπρεπε να είναι η τρίτη μεγαλύτερη αεροπορική δύναμη στον κόσμο μετά τους Σοβιετικούς και τους Αμερικανούς, και σίγουρα οι Ισραηλίτες θα την είχαν πολύ άσχημα αν ο Χασάν έβρισκε ποτέ αρκετούς πιλότους για να πετάξουν έστω και τα μισά αεροπλάνα του προτού σκουριάσουν και γίνουν παλιοσίδερα. Ευτυχώς, οι μισθοφόροι απέφευγαν το Κοράμ σαν τη σύφιλη παρ' όλους τους υψηλούς μισθούς, γιατί θα έπρεπε να υπακούουν στους δρακόντειους νόμους της αυτοκαλούμενης Μάστιγας των Απίστων και να πετούν φτιαγμένοι, ενώ οι ελάχιστοι ντόπιοι που δοκίμαζαν καμιά φορά, κατέληγαν στα θυμαράκια μετά από κάνα-δυο μήνες.

Μια Ρολς-Ρόυς με αιρ-κοντίσιον τον περίμενε στη βάση της σκάλας μαζί με δυο Ασασίνους του αλ Κοράμι εξοπλισμένους με καφίγιες, Καλάσνικωφ και τεράστια στριφτά τσιγάρα. Ο Πάουελ σπρώχτηκε στο πίσω κάθισμα, όπου του έδωσαν ένα γιγαντιαίο τζόιντ και ξεκίνησαν μια τρελή κούρσα για το παλάτι.

Το Κοραμιμπάντ, έτσι όπως ήταν, είχε χτιστεί από το μηδέν μέσα σε λίγα χρόνια, με αδιανόητα έξοδα, ώστε να προσφέρει σ' ένα σείχάτο με πληθυσμό το πολύ 100.000 την άποψη του Χασάν αλ Κοράμι για μια παγκοσμίου κλάσεως μητρόπολη και πρωτεύουσα.

Είχε εξορυχθεί η κοίτη μιας τεράστιας λίμνης, είχε στρωθεί με τσιμέντο και είχε γεμιστεί με νερό που τώρα ήταν πια γλυφό σαν τη Νεκρή Θάλασσα. Το ίδιο το Κοραμιμπάντ ήταν χτισμένο σ' ένα τεχνητό νησί στη μέση της λίμνης Κοράμι. Στην πόλη έμπαινες μόνο αεροπορικώς, μιας και δεν υπήρχαν γέφυρες και το νησί το περικύκλωνε ένας τσιμεντένιος τοίχος ύψους δεκαπέντε μέτρων με πολυβολεία κάθε δέκα μέτρα· ο Χασάν αλ Κοράμι δεν είχε σκοπό να έχει την τύχη του Χουσεϊν ή του πατέρα του.

Γύρω από την πόλη ήταν ένας αυτοκινητόδρομος των οκτώ λωρίδων, πλήρης, με ηλεκτρονικούς πίνακες διαφημίσεων και πολλές ανισόπεδες διακλαδώσεις, αν και τα μόνα οχήματα που κυκλοφορούσαν ήταν τανκς και θωρακισμένα άρματα μεταφοράς προσωπικού, όποτε κατάφερναν να τα κουνήσουν οι βαρεμένοι στρατιώτες του Χασάν. Ένας άλλος αυτοκινητόδρομος, κάπως περισσότερο λειτουργικός, ένωνε το αεροδρόμιο με το παλάτι.

Η υπόλοιπη πόλη ήταν ένα τεράστιο, άδειο Ποτέμκιν. Μεγάλες ακτινωτές λεωφόροι, με ψηλούς καψαλισμένους κέδρους κατά μήκος τους που κρατιούνταν μετά βίας στη ζωή με τρομερά πολυέξοδα συστήματα ψεκασμού, κατέληγαν στο κεντρικό συγκρότημα των ανακτόρων. Τεράστιοι άδαιοι πύργοι πολυτελών διαμερισμάτων σε πολύ καλή κατάσταση υψώνονταν στους περισσότερους πεντακάθαρους, έρημους δρόμους. Σ' άλλες λεωφόρους υπήρχαν πολυτελή παραρτήματα των πιο σημαντικών τραπεζών του κόσμου. Υπήρχε επίσης ένα Χίλτον, ένα Σέρατον, ένα Μερίντιεν, ένα Ράμαντα Ιν, κι ένα αντίγραφο του Γουώλντορφ Αστόρια, όλα τους επιχορηγούμενα από το ταμείο του Κο-

ράμ. Παρομοίως, τα άδεια παραρτήματα του Μήσου, του Μπλούμινγκντέλ, του Χάρροντ και του GUM επιζούσαν μόνο χάρις στις κυβερνητικές επιχορηγήσεις, αν και το Γκούτσι, το Τίφφανυς, η αντιπροσωπεία της Ρολς-Ρόυς και το Φρέντερικς οφ Χόλυγουντ κατάφεραν να κρατιούνται από μόνοι τους.

Καθώς η Ρολς-Ρόυς έτρεχε τρελά προς το παλάτι ο Πάουελ κατάφερε να ρίξει φευγαλέες ματιές στους χώρους ανάμεσα στους ογκώδεις μονολίθους, που ήταν πελώρια πάρκινγκ γεμάτα με την εντυπωσιακή συλλογή του Χασάν αλ Κοράμι από τανκς, άρματα προσωπικού, εποχούμενα πυροβόλα, εκτοξευτές πυραύλων Κατιούσκα, αντιαεροπορικά, τζιπ και διάφορα θωρακισμένα οχήματα.

Ο Πάουελ ρουφούσε νευρικά το τσιγαριλίκι του κι ευχόταν να έβρισκε μερικά ποτηράκια δυνατού ποτού καθώς η Ρολς-Ρόυς διέσχιζε την κινητή γέφυρα πάνω από την τάφρο που περιέβαλλε το παλάτι, γιατί η τάφρος έβριθε από τεράστιους, πεινασμένους κροκοδείλους του Νείλου και οι πάσσαλοι στην κορυφή του περιβόλου του παλατιού ήταν διακοσμημένοι με τα μισοσαπτισμένα κεφάλια μικροαπατεώων.

Στο εσωτερικό, όμως, ήταν μια υποφερτή έκδοση του οράματος που θα είχε για τον παράδεισο ένας κάτοικος της ερήμου. Τα κτίρια του παλατιού ήταν χτισμένα γύρω από έναν κεντρικό κήπο που έμοιαζε με δάσος του Αμαζονίου. Δεκάδες, εκατοντάδες ίσως, γυμνά κι εξάισια ουρί περιπλανιούνταν ψυχαγωγώντας τους στρατιώτες. Παπαγάλοι έκρωζαν, μαϊμούδες πηδούσαν από το ένα δέντρο στο άλλο, και καθώς οδηγούσαν τον Πάουελ στην προσωπική κατοικία του Κοράμι, άκουσε μια ένρινη έκδοση του *Μπολερό* του Ραβέλ να παίζει ατελείωτα από κρυφά ηχεία.

Το ενδιαίτημα του Χασάν αλ Κοράμι ήταν ένα αντίγραφο του Ταζ Μαχάλ στο ένα πέμπτο των διαστάσεών του, πλήρες με την αντανakλαστική του πισίνα, και η αίθουσα του

θρόνου ήταν ένας μεγάλος, κυκλικός, ψηλοτάβανος θάλαμος γεμάτος χρυσά αραβουργήματα διάστικτα από ρουμπίνια, ζαφείρια και σμαράγδια.

Σε μια σκούρα μαρμάρινη εξέδρα στο μέσον της αίθουσας μια τρεμάμενη σκελετώδης μορφή, μ' ένα λευκό μεταξωτό μπουρνούζι βαρυφορτωμένο χρυσά κεντήματα, ξάπλωνε σ' ένα χρυσό θρόνο γεμάτο μαξιλάρια και ρουφούσε ακόρεστα το φιλντισένιο στόμιο ενός τεράστιου ναργιλέ. Στα πλευρά του θρόνου στεκόταν ένα ζευγάρι Ασσασίνων οπλισμένοι με Καλάνικωφ και τσιγαριλίκια υπηρεσίας. Απέναντι από το θρόνο ήταν παραταγμένοι σ' ένα ημικύκλιο τεράστιοι πολυτελείς καναπέδες, ο καθένας με το ναργιλέ του. Στον έναν αναπαύοταν ένας καλοχτενισμένος άντρας με ασημένιο μαλλί και καστανόχρυσο κουστούμι γβ Σαιν Λωράν που μασούσε νευρικά το μαρκούτσι του ναργιλέ του, ενώ ο άντρας που καθόταν στο θρόνο ούρλιαζε και παραληρούσε.

“Πυρηνικά, Αρμάντ, *πυρηνικά!*” φώναζε ο Χασάν αλ Κοράμι. “Θέλω *πυρηνικά!* Δεν ζητάω υποβρύχια Τριντέντ, ή Αόρατα Βομβαρδιστικά, ή SS-25, ούτε καν βλήματα MX!. Μου φτάνουν μερικοί πύραυλοι Κρουζ Τόμαχκ, λίγοι Πέρσινγκ... μα τα γένια του προφήτη, συμβιβάζομαι με κάποια απ' αυτά τα αρχαία B-52 που σκοπεύουν να τα πουλήσουν οι Αμερικανοί ούτως ή άλλως για παλιοσίδερα. Θα πλήρωνα καλά και για λίγους Βάλκαν, στην ανάγκη· τουλάχιστον αυτοί οι χρεοκοπημένοι Βρετανοί δεν θα μπορούν ν' απορρίψουν την προσφορά μου!”

Με τα μακριά του ανακατωμένα μαύρα μαλλιά, τη μεγάλη μαύρη γενειάδα και τα τεράστια, λαμπερά, καστανά και κατακόκκινα μάτια του, η Μάστιγα των Απίστων φαινόταν στα μάτια του Πάουελ σαν ένας φρηκαρισμένος, σπηνταρισμένος Ρασπούτιν.

“Αν εξαρτιόταν από μένα, μον αμί”, είπε ο ευγενής άντρας με τα ασημένια μαλλιά, “θα ήμουν ευτυχής να προμηθεύσω

τον Ιερό σου Σκοπό με όλους τους μεγατόνους και τα συστήματα μεταφοράς που μπορείς ν' αγοράσεις. Δυστυχώς, όμως, έχεις αποκαλέσει τους Αμερικανούς ενσάρκωση του Μέγα Σατανά, τους Ρώσους Ανόσιους Αθεϊστές Διαβόλους, τους Βρετανούς ξεπεσμένους μπάσταρδους λιμοκοντόρους, τους Γερμανούς κολοκυθοκέφαλους άπιστους σκύλους, τους Κινέζους εκφυλισμένους οπιοφάγους και τους Γάλλους ένα έθνος βατραχοφάγων αδερφών. Αυτά, δυστυχώς, δεν συμβάλλουν στη συνεργασία κανενός τους..."

"Τι!" ούρλιαξε ο αλ Κοράμι. "Τολμάς να κατηγορείς τις θαρραλέες μου διακηρύξεις της αλήθειας του Αλλάχ για τις δικές σου αποτυχίες, ξεπεσμέne κολοκυθοκέφαλε λιμοκοντόρε, εκφυλισμένο βατραχοφάγο διαβολόσκυλο του Μέγα Σατανά!"

Οι φρουροί όπλισαν ανυπόμονα τα Καλάσνικώφ τους. Ο άντρας με τα ασημένια μαλλιά έβηξε βγάζοντας ένα μεγάλο σύννεφο καπνού, τρέμοντας ολόκληρος.

"Όχι, νο, νάιν!" φώναξε. "Ποιος μπορεί ν' αρνηθεί την αλήθεια των λόγων σου, Λιοντάρι της Ερήμου; Λυπήσου τον ανάξιο υπηρέτη σου, κι εγώ θα διπλασιάσω τις προσπάθειές μου για χάρη σου, γιατί ίσως υπάρχει κάποιος τρόπος... Νατυρελμάν, θα κοστίσει κάπως ακριβά..."

"Πυρηνικά!" βρυχήθηκε ο Χασάν αλ Κοράμι. "Θέλω πυρηνικά! Κούνα τον κώλο σου, ύπουλε άπιστε, και μη γυρίσεις χωρίς πυρηνικά!"

"Ακούω και υπακούω, Μάστιγα των Απίστων", δήλωσε ο άντρας με τα ασημένια μαλλιά καθώς σηκώθηκε στα πόδια του και κουνώντας το κεφάλι του σε μια ατέλειωτη σειρά υποκλίσεων βγήκε υποχωρώντας από την αίθουσα του θρόνου, προσπερνώντας τον Έλμερ Πάουελ που στεκόταν παγωμένος, ακίνητος.

Περνώντας τον Πάουελ του έριξε ένα μικρό χαμόγελο κι ένα κλείσιμο του ματιού. "Είσαι τυχερός, μοναμί" του ψιθύρισε. "Έχει καλή διάθεση σήμερα".